

ΕΤΟΣ 62ον

1 Ιουλίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3183)

ΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ ΦΩΤΟΜΟΡΦΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἀγαπητοί ἀδελφοί, εἶναι ἀφιερωμένη στοὺς 318 Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἃν καί παλαιότερα, σάν σήμερα, ἐόρταζαν ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐτσι δηλώνονταν ἡ ἐνότητα τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, «ἵνα ὧσιν ἓν» (Ἰωάν. 17,11), ἡ ἐνότητα αὐτῶν πού πιστεύουν στὸν Χριστό, δηλαδή τὸν βάζουν κυβερνήτη στὴ ζωὴ τους καὶ τὸν ἐμπιστεύονται.

Δέν εἶναι τυχαῖο, τὸ ὅτι ἡ ἐορτὴ αὐτὴ ἔχει τοποθετηθεῖ ἀνάμεσα στὶς μεγάλες ἐορτές τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως εἶναι ἡ θέωση τῆς ἀνθρώπινος φύσης, τὴν ὁποία προσέλαβε ὁ Χριστὸς καὶ τὴν ἐνθρόνισε στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα. Ἡ Πεντηκοστὴ παραπέμπει στὴν κάθοδο καὶ λήψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Συμμετέχοντας στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανὸς γίνεται ἀληθινὰ πνευματοφόρος, ἐμπλουτίζεται ἀπὸ τὰ ἄπειρα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετέχει στὶς δωρεές καὶ τὰ προσόντα του.

Ἡ διδασκαλία τῶν Πατέρων

Ἡ διδασκαλία τῶν Πατέρων ἀναλύει, ἐπεξηγεῖ, ἐρμηνεύει καὶ καθιστᾷ, ὅσο εἶναι δυνατόν κατὰ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, καταληπτὴ ὅλη αὐτὴ τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὴν Ἐκκλησία, τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας (κάθαρση) στὴ φυσικὴ θεωρία (φωτισμός) καὶ τέλος στὴ μυστικὴ θεολογία (θέωση). Δηλαδή οἱ ἅγιοι Πατέρες μέσα ἀπὸ τὴν ἠθικὴ τους διδασκαλία συνέγραψαν καὶ μίλησαν γιὰ τὴν Ἀνάληψη καὶ τὴν Πεντηκοστὴ. Ἡ Ἐκκλησία μας τονίζοντας τὴν πιστότητα καὶ ἐμπιστοσύνη της στὴ διδασκαλία αὐτὴ τῶν ἁγίων Πατέρων, ὄρισε τὴν Κυριακὴ αὐτὴ ἀνάμεσα στὶς δύο μεγάλες ἐορτές γιὰ νὰ τοὺς τιμήσει.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιζ' 1-13)

«Ίνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δόξασῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Τό «ἵνα ὦσιν ἔν»

Τό «ἵνα ὦσιν ἔν», τό αἴτημα δηλαδή τῆς ἐνότητας «ἐν ἀγάπῃ» Χριστοῦ ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς, δέν τό εὐχόμεσθε ἀπλῶς, ἀλλὰ τό ζοῦμε σάν βεβαιωμένη πραγματικότητα, οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ μέσα στή θεία Λειτουργία. Μετέχουμε τοῦ ἐνός Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ μέ πνευματικὸ τρόπο γινόμαστε συγγενεῖς ἐξ αἵματος. Αὐτό ὁμως πρέπει νά φαίνεται, νά ἐπαληθεύεται στή ζωή μας.

Γίνεται μνεῖα στή σημερινή εὐαγγελική περικοπὴ γιὰ τὸν «υἱὸν τῆς ἀπωλείας» (17,21). Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού ξεχάσαν τὴν πρώτη τους θέρημ γιὰ τὸν Χριστό, τό πρώτο τους κάλεσμα, ἀφοῦ ἐγιναν ἐπιδήσμονες τῆς τιμῆς πού τοὺς ἐγίνε, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στὸν Ἰούδα.

Δέν φτάνει, συνεπῶς, ἡ ἐπισκίαση ἀπὸ τὴν πρώτη χάρη στὸν ἄνθρωπο, ἄν αὐτὸς δέν πάρει ἐπιπλέον ἐλεύθερα τὴν ἀπόφαση νά καθλιεργήσῃ τό χάρισμα καὶ νά αὐξήσῃ τό τάλαντο. Οἱ Πατέρες μας ἦταν ἐκεῖνοι πού ἔμειναν μέχρι τό τέλος πιστοὶ στὸν Χριστό καὶ κράτησαν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Αἰρέσεις καὶ αἰρετικοί

Εἶναι γνωστὰ καὶ συγκινητικά, ἀλλὰ καὶ προφητικά συνάμα τά ῥήματα τοῦ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐσῆκωσε ὁ Ἰησοῦς τά μάτια του εἰς τόν οὐρανόν εἶπε, «Πατέρα, ἦλθε ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱόν σου, διὰ νά σέ δοξάσῃ καί ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσίαν πού τοῦ ἔδωκες ἐπί ὄλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά δώσῃ ζωήν αἰώνιον εἰς τόν καθένα ἀπό ἐκείνους πού τοῦ ἔδωκες. Αὐτή εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τό νά γνωρίζουν σέ τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὅποιον ἔστειλες. Ἐγώ σέ ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, ἐτελείωσα τό ἔργον πού μου ἔδωκες νά κάνω, καί τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μέ τήν δόξαν πού εἶχα μαζί σου πρῖν νά ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τό ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μου ἔδωκες ἀπό τόν κόσμον. Δικοί σου ἦσαν καί τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καί τόν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μου ἔδωκες, εἶναι ἀπό σένα, διότι τά λόγια πού μου ἔδωκες, τοὺς τά ἔδωκα καί αὐτοί τά ἐδέχθησαν καί ἐγνώρισαν ἀληθινά ὅτι ἐβγήκα ἀπό σένα καί ἐπίστεψαν ὅτι σύ μέ ἔστειλες. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά ἐκείνους πού μου ἔδωκες, ἐπειδῆ εἶναι δικοί σου καί ὅλα τά δικά μου εἶναι δικά σου καί τά δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δέν θά εἶμαι πλέον εἰς τόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι εἰς τόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἄγιε, φύλαξέ τους μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου πού μου ἔδωκες, διὰ νά εἶναι ἕνα ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τόν κόσμο, ἐγώ τοὺς ἐφύλαττα μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους πού μου ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἐχάθηκε παρά ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, διὰ νά ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή. Ἀλλά τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί αὐτά τά λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμῃ εἰς τόν κόσμο, διὰ νά ἔχουν τήν χαράν μου μέσα τους τελείαν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀποστόλου Παύλου στοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἐφεσίων (Πράξ. 20,16-18.26-36), ὅτι θά ἐπιτεθοῦν στήν ποίμνη τοῦ Χριστοῦ λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, μέ ψεύτικες καί αἰρετικές διδασκαλίες πού θά προσπαθήσουν νά πληθήσουν καί νά ὀδηγήσουν στόν πνευματικό θάνατο πολλὰ πρόβατα. Οἱ Πατέρες ἦταν καί εἶναι οἱ ἄγρυπνοι φρουροί, οἱ ἀνύστακτοι φύλακες πού περιφρουροῦν τή μάνδρα καί τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ μέ τή σφενδόνη καί τή ρομφαία τοῦ λόγου τους.

Μέ τοὺς ποιμενικούς αὐλοὺς τῆς θεολογίας τους κρατοῦν σέ ἐγρήγορη τά πρόβατα, κι αὐτά παραμένουν στήν ὑγιαίνουσα διδασκαλία. Τήν ἐποχή τῆς πλάνης τοῦ Ἀρείου καί τῶν ἀρειανικῶν ἐρίδων, ὅταν μέ ἀσμάτια καί ποιήματα παρέσυρε στήν αἵρεσή του τοὺς πιστοὺς, μέ ἀσμάτια καί ποιήματα ἴδιου ρυθμοῦ καί μέτρου ἐπίσης, ὁ ἅγιος Γρηγόριος διατύπωνε τή σωστή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε καί οἱ πιστοί νά ἐνημερώνονται καί διαφωτίζονται καί οἱ ἀποσκιρτήσαντες πρὸς τήν αἵρεση νά διορθώνονται καί νά ἐπανερχονται.

1 Ἰουνίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.).
Ἰουστίνου φιλοσόφου καί μάρτυρος († 166). Πύρρου ἐπισκόπου.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Ἰ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ, κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1 - 11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, π΄ 12.

Ὁ ἄρειανισμός ἦταν ἓνα ἀπό τὰ θέματα μέ τὰ ὁποῖα ἀσχολλήθηκε ἡ Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδος, ἡ ὁποία πρῶτιστως προσπάθησε νά ρυθμίσει τὰ τότε σχίσματα. Ὁ ἄρειος κώριζε τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τή θεότητα τοῦ Χριστοῦ, θεωρώντας ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός. Τήν πλάνην αὐτή ἐπαναλαμβάνουν στίς μέρες μας οἱ (τάχατες) χριστιανοί μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Ἄν ὅμως ἡ θεότητα καί ἡ ἀνθρωπότητα δέν ἐνώθηκαν καί μάλιστα ἀσυγχύτως, ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως καί ἀχωρίστως στό ἓνα πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά θεωθεῖ. Ὁ Χριστός ὅμως, ἐνανθρώπησε γιά νά μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νά γίνει Θεός κατὰ χάρη καί μετοχή, ὄχι κατὰ φύση, διότι κατὰ φύση εἶναι καί παραμένει ἄνθρωπος, ὅπως ἀκριβῶς τό σίδηρο διὰ τῆς μετοχῆς του στό πῦρ γίνεται πῦρ, χωρίς νά πάψει νά παραμένει σίδηρο. Ἔτσι, ἀγαπητοί ἀδελφοί, συμμετέχοντας στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν μυστηρίων, γινόμαστε ὁ καθένας καί πατέρας, καί τέκνο τῆς Ἐκκλησίας, γευόμενοι τήν προσωπική μας Πεντηκοστή, δηλαδή τό «καθ' ὁμοίωσιν» γιά τό ὁποῖο πηλαστήκαμε, ἀπό αὐτή κιόλας τή ζωή.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

στή βραβευμένη ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πατερική σειρά
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ,
τόμοι 1 ἕως 95. (Ἡ σειρά συνεχίζεται).

89,5 FM Ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr